

X kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ KOMISJI DO SPRAW UNII EUROPEJSKIEJ (NR 128)

z dnia 11 marca 2026 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia Komisji do Spraw Unii Europejskiej (nr 128)

11 marca 2026 r.

Komisja do Spraw Unii Europejskiej, obradująca pod przewodnictwem poseł **Agnieszki Pomaskiej (KO)**, przewodniczącej Komisji, rozpatrzyła:

- I. informację o dokumentach, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag: COM(2025) 841, 999, 1020, 1021 (art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej); COM(2026) 51, 75 (art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.); C(2016) 816, COM(2022) 712, COM(2026) 60, 64 (art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r.),
- II. w trybie art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych UE na posiedzeniu Rady ds. Ogólnych (17 marca 2026 r.), w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach (COM(2025) 570, 571, 2025/0900(APP)),
- III. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację Rady Ministrów o posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbędzie się w dniach 19 i 20 marca 2026 roku,
- IV. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. informację o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się w dniu 16 marca 2026 r.,
- V. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie strategii UE w dziedzinie narkotyków (COM(2025) 743 wersja ostateczna) oraz odnoszącego się do niego stanowiska rządu,
- VI. w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 8 października 2010 r. Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wprowadzenia unijnego planu zapobiegania, gotowości i reagowania na wypadek kryzysów zdrowotnych (COM(2025) 745 wersja ostateczna) oraz odnoszące się do niego stanowisko rządu.

W posiedzeniu udział wzięli: **Władysław Teofil Bartoszewski** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych wraz ze współpracownikami, **Czesław Mroczek** sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji wraz ze współpracownikami, **Katarzyna Kacperczyk** podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia wraz ze współpracownikami.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Agata Jackiewicz**, **Joanna Heger** – z sekretariatu Komisji w Biurze Spraw Europejskich i Współpracy Międzynarodowej BSEM; **Wojciech Miller** –

ekspert ds. legislacji w Biurze Ekspertyz i Ocen Skutków Regulacji, **Wojciech Zgliczyński** – specjalista ds. społecznych w BEOS.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dzień dobry. Witam państwa. Otwieram posiedzenie Komisji do Spraw Unii Europejskiej. Witam panie posłanki, panów posłów i panów ministrów. Przechodzimy do pkt I, czyli informacji o dokumentach Unii Europejskiej, w stosunku do których prezydium wnosi o niezgłaszanie uwag. Są to następujące dokumenty: w trybie art. 7 ust. 4 ustawy z dnia 8 października 2010 r. o współpracy Rady Ministrów z prezydentem Rzeczypospolitej Polskiej oraz Sejmem i Senatem w sprawach związanych z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej COM(2025) 841, 999, 1020, 1021, w trybie art. 8 ust. 2 ustawy COM(2026) 51, 75 i w trybie art. 151 ust. 1 regulaminu Sejmu, z uwzględnieniem art. 3 ust. 2 ustawy dokumenty C(2016) 816, COM(2022) 712, COM(2026) 60 i 64. Czy do wymienionych przeze mnie dokumentów państwo posłowie chcą zgłosić jakieś uwagi? Nie widzę. W związku z tym stwierdzam, że **Komisja postanowiła nie zgłaszać uwag do wymienionych powyżej dokumentów.**

Przechodzimy do pkt II, czyli Rada ds. Ogólnych, która ma się odbyć 17 marca. Bardzo proszę pana ministra Władysława Teofila Bartoszewskiego, sekretarza stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, o przedstawienie informacji.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych Władysław Teofil Bartoszewski:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, agenda posiedzenia Rady ds. Ogólnych zawiera dwa punkty legislacyjne. Pierwszy dotyczy wieloletnich ram finansowania na lata 2028–2034. Dyskusja na ten temat podczas Rady ds. Ogólnych będzie się koncentrować na kwestiach zarządzania. Chodzi między innymi o to, żeby zredukować działy budżetowe z 7 do 4, zmniejszyć liczby aktów prawnych z 52 do 16. Będzie rozmowa o zaszytych rezerwach oraz stosowaniu wartości indykatywnych, znacząco wzmacniających rolę Komisji Europejskiej w zarządzaniu budżetem.

Polska będzie postulować wzmocnienie pozycji Rady i państw członkowskich w nadzorze nad działalnością Komisji Europejskiej. W przyszłych wieloletnich ramach finansowych kluczowe z punktu widzenia Polski, o czym już mówiliśmy na jednym z poprzednich spotkań Wysokiej Komisji, czyli polityka spójności i wspólna polityka rolna, mają być zintegrowane w ramach proponowanych przez Komisję krajowych i regionalnych planów partnerstwa. W naszej sytuacji, w państwach takich jak Polska, gdzie system wdrażania funduszy w zarządzaniu dzielonym jest w dużej mierze zdecentralizowany, a regiony odgrywają silną, znaczącą rolę, rozwiązanie to będzie wymagało szczególnej uwagi. Ważne jest, aby zasada wielopoziomowego zarządzania była w pełni respektowana zarówno na etapie przygotowania, jak i wdrażania tych planów. Regiony są dla nas i powinny pozostać w centrum polityki spójności. W połączeniu z przestrzeganiem zasad zarządzania dzielonego, partnerstwa i wielopoziomowego podejścia pozwoli to utrzymać zaangażowanie władz regionalnych i lokalnych. Jest to rzecz absolutnie podstawowa dla naszych polskich interesów.

W kontekście zarządzania odnotowujemy propozycję mechanizmu sterującego, tak zwanego *steering mechanism*, co zwiększy rolę rocznych debat budżetowych. Polska jest otwarta na samą ideę takiego rozwiązania. Jednocześnie będziemy zabiegać o możliwie jak najpełniejsze przedstawienie jego szczegółowych założeń i sposobu funkcjonowania, bo diabeł tkwi, jak zawsze, w szczegółach.

Drugim punktem o charakterze legislacyjnym jest przyjęcie porozumienia w sprawie zmiany europejskiego aktu wyborczego. To jest dość szczególna sytuacja, ponieważ chcemy umożliwić odejście od obowiązku osobistego głosowania przez posłanki do Parlamentu Europejskiego w czasie trzech miesięcy przed datą porodu i sześciu miesięcy po porodzie posłanki. W takiej sytuacji chcemy, żeby posłanki miały możliwość przekazania swojego głosu podczas sesji plenarnych innemu posłowi bądź posłance, czyli mieć możliwość głosowania przez pełnomocnika. To znacząco wzmocni równouprawnienie kobiet i zwiększy atrakcyjność mandatu poselskiego dla młodych kobiet, które planują macierzyństwo. Polska popiera przyjęcie tego aktu prawnego. Przedmiotowy dokument uzyskał również pozytywną opinię tej Komisji. To tyle w punkcie drugim.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Otwieram dyskusję. Pan poseł Selin.

Posel Jarosław Sellin (PiS):

Panie ministrze, mam pytanie w tym sporze o to, jak zarządzać tym siedmioletnim budżetem 2028–2034 – czy wyłącznie przez centralę, czy też przez regiony, jak było dotąd? Jakich sojuszników ma Polska w tej sprawie wśród innych krajów Unii Europejskiej? I drugie pytanie: czy prawdą jest, czy coś pan słyszał o tym, że w tym budżecie 2028–2034 mają być opracowywane przez Komisję Europejską, dedykowane poszczególnym krajom Unii Europejskiej kamienie milowe, które będą warunkować wypłatę środków z wieloletnich ram finansowych? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Czy są jeszcze jakieś pytania? Pan poseł Kaleta.

Posel Sebastian Kaleta (PiS):

Dziękuję. Pani przewodnicząca, panie ministrze, ja również mam pytanie o punkt dotyczący WRF. Jakie rząd będzie prezentował stanowisko, jeśli chodzi o kształt budżetu? To znaczy, jakie jest stanowisko, jeśli chodzi o decyzji o zasobach własnych, jak również jakie jest stanowisko do proponowanego podziału, z którego Polska ma mieć bodajże 123 mld euro w kopercie krajowej, i sposobu dystrybucji pozostałych programów unijnych, które nie znajdują się w kopercie krajowej? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dziękuję. Czy jeszcze jakieś głosy? Nie widzę, panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, jeśli chodzi o politykę spójności, to mamy poparcie przede wszystkim państw członkowskich, które są z regionu Europy Środkowo-Wschodniej, jak również Portugalii. Co do innych, nie mam wiedzy w tej chwili, bo to się rozkłada geograficznie. Państwa, które są nowszymi członkami, mają troszkę inne patrzanie na to.

Nie mam wiedzy, jakoby w wieloletnich ramach finansowych były jakiegokolwiek kamienie milowe. W związku z tym na to jestem w stanie odpowiedzieć pisemnie, bo muszę to sprawdzić.

Co do pana posła Kalety, ten punkt, że tak powiem, nie dotyczy tego posiedzenia Rady, bo to nie jest jej przedmiotem. Nie ma tu żadnych nowych elementów do uprzednio dyskutowanego projektu budżetu. To nie jest przedmiotem obrad na tym posiedzeniu, w związku z tym nie mam tu żadnych nowych informacji, bo to nie jest związane z tym posiedzeniem. W razie czego jestem w stanie...

Posel Sebastian Kaleta (PiS):

Nie, panie ministrze, jest WRF. Jest WRF, więc ja o to pytam.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Tak, ale to spotkanie jest nie na temat całości wieloletnich ram finansowych, tylko na temat zarządzania, jak ma to być zarządzane. A to jest troszkę co innego. Jesteśmy w stanie przekazać, co jest w wieloletnich ramach finansowych, co zresztą omawialiśmy tutaj na jednym z poprzednich posiedzeń.

Posel Sebastian Kaleta (PiS):

Panie ministrze, pozwolę sobie nie zgodzić się. Przecież propozycja stanowiska jest, że Polska będzie kładła nacisk w negocjacjach na politykę spójności, wspólną politykę rolną i obronność. Zadałem konkretne pytania w zakresie poszczególnych komponentów WRF-u, które są proponowane przez Komisję Europejską, więc uprzejmie proszę o odpowiedź.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Odpowiem panu posłowi na piśmie.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dziękuję. Nie mam więcej zgłoszeń. W związku z tym stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o stanowisku, jakie Rada Ministrów ma zamiar zająć podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych Unii Europejskiej na posiedzeniu Rady ds. Ogólnych, które odbędzie się w dniu 17 marca 2026 roku, w związku z zasięgnięciem opinii Komisji w tych sprawach w trybie art. 11 ust. 1 ustawy.** I jest prośba o odnotowanie, że pan minister przekaze informację na piśmie. Bardzo dziękuję.

Przechodzimy do pkt III, czyli informacji Rady Ministrów o posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbędzie się w dniach 19 i 20 marca. Bardzo proszę pana ministra Władysława Bartoszewskiego o przedstawienie informacji.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, marcowe posiedzenie Rady Europejskiej poświęcone będzie jak zawsze Ukrainie, Bliskiemu Wschodowi, konkurencyjności i jednolitemu rynkowi, kolejnym wieloletnim ramom finansowym, europejskiemu bezpieczeństwu i obronie oraz migracji. Eskalacja wojny w Iranie może i prawdopodobnie przesunie punkt ciężkości spotkania, którym miały być konkurencyjność i jednolity rynek, dlatego że sytuacja bliskowschodnia, kryzys na Bliskim Wschodzie oraz jego wpływ na wojnę Rosji przeciwko Ukrainie oraz bezpieczeństwo Unii Europejskiej, w tym łańcuchy dostaw surowców energetycznych – widzimy, co się dzieje w tej chwili z Cieśniną Ormuz – będą niewątpliwie kluczowym tematem omawianym na Radzie Europejskiej.

Oczywiście ceny energii będą również dla Polski sprawą kluczową i będziemy apelować o szybkie i ukierunkowane przez nas prace Komisji Europejskiej w tym zakresie. Kluczowa tu będzie rewizja dyrektywy ETS, o którą od wielu miesięcy zabiegamy. Potrzebujemy też mocnego impulsu do wzmocnienia jednolitego rynku. Oczekujemy zobowiązania politycznego Rady Europejskiej oraz przyjęcia planu działania, który przyczyni się do szybkiego zniesienia dziesięciu najbardziej uciążliwych barier, tak zwanych *Terrible Ten*.

W sprawie Ukrainy kluczowe jest zaspokojenie jej pilnych potrzeb finansowych. Oczekujemy wypełnienia zobowiązania grudniowej Rady Europejskiej dotyczącej udzielenia Ukrainie pożyczki w wysokości 90 mld euro, co jest obecnie niestety skutecznie blokowane przez stronę węgierską. Stanowczo sprzeciwiamy się próbom wykorzystania obecnego kryzysu na Bliskim Wschodzie do luzowania reżimu sankcyjnego Unii Europejskiej wobec rosyjskiego sektora energetycznego, co także teraz forsuje Budapeszt.

W wątku europejskiej obrony będziemy apelować o przyspieszenie prac na rzecz gotowości obronnej Unii Europejskiej. Zwrócimy, jak zawsze, uwagę na bezpieczeństwo wschodnich granic Unii Europejskiej i poczynione w tym zakresie wysiłki państw flanki wschodniej. Jeśli chodzi o negocjacje dotyczące kolejnych wieloletnich ram finansowych, kluczowe elementy stanowiska przedstawiłem, a resztę przedstawię na piśmie.

Nasze zainteresowania, tak jak powiedział pan poseł, to jest polityka spójności, wspólna polityka rolna i obronna, w szczególności dalszy rozwój mobilności wojskowej. Unia Europejska musi zainwestować w infrastrukturę, która jest zarówno infrastrukturą cywilną, jak i potencjalnie wojskową, w drogi, mosty, koleje, żebyśmy mogli przerzucać wojsko z okolic Rotterdamu na flankę wschodnią. Jest to cały czas przedmiotem dyskusji w niektórych państwach, które nie widzą potrzeby szybkich i znaczących inwestycji w infrastrukturę, która jest de facto infrastrukturą krytyczną.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dziękuję, panie ministrze. Otwieram dyskusję. Pan poseł Sellin.

Poseł Jarosław Sellin (PiS):

Panie ministrze, w związku z tym, że najwyższy organ władzy Unii Europejskiej, jakim jest Rada Europejska, zbiera się za tydzień i wojna na Bliskim Wschodzie jednak nadal będzie trwała, jak można przypuszczać, i słusznie zwrócił pan uwagę, że prawdopodobnie z oficjalnej agendy tematów to właśnie będzie głównym tematem, to chciałem zapytać, jakie stanowisko wobec tej wojny będzie proponować polski rząd, w sytuacji kiedy spontanicznie poszczególne kraje Unii Europejskiej zajmowały bardzo różne stanowisko wobec tej wojny. Prezydent Karol Nawrocki wyraził zrozumienie dla akcji naszych najważniejszych sojuszników, jakim są Stany Zjednoczone, z deklaracją, że stoimy przy naszym sojuszniku. Oczywiście nie wchodząc do tej wojny, ale stoimy w związku z tym zrozumieniem. Podobne stanowisko zajął kanclerz Niemiec, ale też premier Włoch. Natomiast na przykład premier Hiszpanii, ważnego kraju w Unii Europejskiej, stanowczo, kategorycznie potępił akcję Stanów Zjednoczonych i Izraela przeciwko Iranowi. W związku z tym można się spodziewać, że stanowiska będą różne i w związku z tym, jakie stanowisko będzie proponował polski rząd, w stosunku do tego, co się dzieje na Bliskim Wschodzie? Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dziękuję. Czy są jeszcze jakieś pytania? Tak, pani posłanka Jazłowiecka. Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę. Pani poseł.

Posel Danuta Jazłowiecka (KO):

Dziękuję bardzo. Panie ministrze, mówił pan o tym, że będą państwo dyskutowali na temat obstrukcyjnej polityki Węgier wobec pomocy dla Ukrainy, ale chciałam zapytać, czy przewidują państwo również interwencję wobec Węgier w związku z nielegalnym zatrzymaniem środków pomocowych, które przez Węgry przejeżdżały z Austrii do Ukrainy?

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Nie widzę więcej zgłoszeń. Panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, Polska podpisała się pod deklaracją wysokiej przedstawicielki Kai Kallas, jak również pod tezami państw Zatoki Perskiej, czyli Rady Współpracy Zatoki Perskiej – GCC. Jednoznacznie potępiamy ataki przeprowadzone przez Iran na terytorium Zatoki Perskiej, które uderzały przede wszystkim w cele cywilne państw niezwiązanych z działalnością wojskową w Iranie. Działania Iranu mają ewidentnie za cel eskalację konfliktu i spowodowanie długotrwałych, odczuwalnych powszechnie skutków, przede wszystkim w międzynarodowej żegludze, handlu, funkcjonowaniu rynku energii i podróży drogą lotniczą, co wszyscy już odczuwamy. Utrzymujemy bardzo dobre i bliskie stosunki jako Polska i jako Unia Europejska z Radą Współpracy Zatoki Perskiej i popieramy ich stanowisko w tym konflikcie.

Jesteśmy bardzo zaniepokojeni rozwojem sytuacji, dlatego że konflikt się przedłuża, ryzyko podwyższenia cen energii jest znaczne. Może zaistnieć spadek zainteresowania międzynarodowego wojną na Ukrainie. Polepsza się sytuacja gospodarcza Rosji poprzez wzrost ceny ropy. Jest mowa o tym, że są próby spowodowania, żeby ropa produkowana przez Federację Rosyjską nie była sankcjonowana. To są rzeczy, które są dla Polski, dla Ukrainy i dla całej Unii Europejskiej absolutnie niekorzystne. W związku z tym dążymy do zakończenia się tego konfliktu, bo przedłużający się konflikt jest bardzo dla nas szkodliwy. Taka jest nasza pozycja w tym względzie.

Jeśli chodzi o interwencję w sprawie Węgier, nie całkiem wiem, co pani poseł ma na myśli, jeśli chodzi o interwencję. Oczywiście potępiamy zatrzymanie konwoju, który legalnie przewoził środki z jednego państwa unijnego przez drugie państwo unijne na Ukrainę. Środki należą do Ukrainy. Zabranie tych środków kolokwialnie nazwałbym kradzieżą, a formalnie to jest bardzo dyskusyjne. Z całą pewnością tego nie popieramy, bo to otwiera drogę do prawa Dzikiego Zachodu czy Dzikiego Wschodu, z czym się absolutnie nie możemy zgodzić. To na pewno będzie wspomniane podczas Rady, bo to jest dość gorący temat medialno-dyskusyjny.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję. Nie widzę więcej zgłoszeń. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o posiedzeniu Rady Europejskiej, które odbędzie się w dniach 19 i 20 marca.**

Przechodzimy do pkt IV, czyli informacja Rady Ministrów o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się 16 marca. Bardzo proszę pana ministra Władysława Bartoszewskiego o przedstawienie informacji.

Sekretarz stanu w MSZ Władysław Teofil Bartoszewski:

Pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, tematy tutaj siłą rzeczy będą dość zbieżne, dlatego że taka jest sytuacja. Porządek obrad marcowego FAC nie przewiduje i nie zawiera żadnych projektów aktów ustawodawczych. Planowane jest omówienie trzech głównych tematów, to znaczy: agresja Rosji przeciw Ukrainie, sytuacja na Bliskim Wschodzie i relacje Unii Europejskiej z południowym sąsiedztwem.

Na marginesie odbędą się nieformalne dyskusje na temat stanu prac nad nową europejską strategią bezpieczeństwa i będzie też nieformalna dyskusja z ministrem spraw zagranicznych Indii, Subrahmanyamem Jaishankarem, który w tej chwili regularnie prowadzi dyskusje i z Trójkątem Weimarskim, i z Unią Europejską. Polskę będzie reprezentował wicepremier, minister spraw zagranicznych Radosław Sikorski.

Co do wypowiedzi, ewidentnie będziemy się skupiać na dalszym wsparciu Ukrainy, w tym oczywiście kwestii pożyczki blokowanej przez Węgry i dalszych sankcji wobec Rosji i zagrożeń

hybrydowych, których jesteśmy świadkami ze strony Rosji i Białorusi. Polska na pewno poruszy kwestię wpływu konfliktu na Bliskim Wschodzie na sytuację w Ukrainie i na ryzyka z tym związane. Po pierwsze – spadku dostępności uzbrojenia, sprzętu wojskowego i amunicji oraz prawdopodobieństwo zaostrzenia pozycji negocjacyjnej Federacji Rosyjskiej, która będzie wykorzystywała zmienione uwarunkowania polityczne do tego, żeby dalej grać na czas. To miało miejsce i do tej pory, ale to tylko utrudni nam sytuację.

Będziemy się opowiadać za dalszym politycznym, finansowym i militarnym wsparciem dla Ukrainy, za współpracą przemysłów obronnych, o czym dyskusje już miały miejsce. Kwestia współpracy w produkcji dronów na terenie Polski i oczywiście odblokowanie tych 90 mld euro pożyczki dla Ukrainy. Będziemy też forsować przyjęcie 20. pakietu sankcji wobec Rosji, które jest blokowane tym razem przez Węgry i przez Słowację. Te sankcje są tym bardziej konieczne, że dotyczą również floty cieni, a w związku z zaburzeniami dostaw ropy cena ropy poszła w górę i flota cieni przewozi obecnie towary o znacznie większej wartości. Po ich spieniężeniu te pieniądze idą prosto do budżetu wojskowego Federacji Rosyjskiej. Dlatego ten 20. pakiet sankcji jest bardzo istotny.

Oczywiście popieramy udzielenie gwarancji bezpieczeństwa Ukrainie, ale będziemy wskazywać, że bez udziału Stanów Zjednoczonych te gwarancje nie będą pełne. Będziemy omawiać znaczący wzrost incydentów na granicy z Białorusią i hybrydowych działań Kremla, przede wszystkim sabotażu, kampanii dezinformacyjnych i wywierania presji migracyjnej na granicy Unii z Białorusią, czyli granicy Polski z Białorusią, co stanowi cały czas stałe zagrożenie dla państw członkowskich. Nawet po zakończeniu działań zbrojnych na Ukrainie, jeżeli to nastąpi, Rosja pozostanie głównym zagrożeniem dla Polski i Europy. Jest to punkt, który zawsze podnosimy. Przypomnijmy również, że jeśli chodzi o zakończenie sił zbrojnych, decyzje dotyczące Europy muszą uwzględniać udział Europy w ich podejmowaniu. Musimy to również podnosić w rozmowach ze Stanami Zjednoczonymi. Nic o Polsce bez Polski, nic o Europie bez Europy.

Będziemy również mówić na temat konferencji, która się odbędzie 25 i 26 czerwca w Gdańsku, dużej konferencji międzynarodowej, która jest poświęcona kwestii odbudowy Ukrainy. Weźmie w niej udział prawdopodobnie kilkadziesiąt delegacji międzynarodowych.

Co do pozycji względem wojny w Zatoce Perskiej, to nasze podejście jest takie, jak przed chwilą opowiadałem. Co do sytuacji w innych regionach, obawiamy się o bezpieczeństwo personelu UNIFIL-u, czyli polskiego kontyngentu wojskowego w Libanie, ponieważ działania prowadzone w południowym Libanie stanowią potencjalne zagrożenie dla życia i zdrowia naszych żołnierzy.

Zwrócimy również uwagę, że wojna w Iranie przesłoniła kompletnie temat tego, co się dzieje w Strefie Gazy, a tam sytuacja humanitarna się nie polepsza, a nawet się pogorszyła, ponieważ Izrael zamknął przejście graniczne w Rafah mimo nacisku Stanów Zjednoczonych, żeby je utrzymywać dla dostaw humanitarnych.

Trzeci punkt, czyli relacje Unii Europejskiej z południowym sąsiedztwem. Na wniosek prezydencji cypryjskiej planowane jest w dniach 23 i 24 kwietnia w Nicosji nieformalne spotkanie liderów, jeżeli sytuacja bezpieczeństwa na to pozwoli, ponieważ Cypr został również zaatakowany przez drony i rakiety balistyczne. W związku z tym nie jest to jasne.

Nie będzie na tym posiedzeniu dyskusji na temat paktu dla Śródziemnomorza. Dyskusja na temat implementacji paktu jest planowana dopiero na listopad tego roku. Odbędzie się wówczas również Regionalne Forum Bezpieczeństwa Unia Europejska–państwa Regionu Morza Śródziemnego.

Co do spotkań z ministrem Jaishankarem, to nieformalna dyskusja toczy się od momentu, kiedy jako Unia Europejska podpisaliśmy z Indiami umowę o wolnym handlu, która stwarza dobre możliwości dla wszystkich państw członkowskich. Podpisaliśmy również partnerstwo w dziedzinie bezpieczeństwa i obronności. W styczniu tego roku odbył się szczyt Unia Europejska–Indie, który określił ramy współpracy i strategię Unii Europejskiej wobec Indii. My jak najbardziej popieramy rozwój strategicznego partnerstwa Unii Europejskiej z Indiami. Zależy nam na współpracy z Indiami w zakresie nowych technologii i korytarzy infrastrukturalnych. Prowadzimy również bilateralne rozmowy z Indiami na temat współpracy w sektorze kosmicznym, w tym inwestycji polskich w Indiach w tym sektorze i współpracy z sektorem wojskowym. Indie są i pozostaną asertywnym graczem w regionie. Jest to państwo, które ma prawie półtora miliarda obywateli i prowadzi własną politykę. Zawsze zwracamy Indiom uwagę na to, że chcielibyśmy, żeby ograniczyły swoją współpracę militarną z Rosją, od której kupują w tej chwili tylko 35% uzbrojenia, ale mają bardzo dużo starego uzbrojenia. Rozmawiamy

również na temat współpracy dotyczącej serwisowania uzbrojenia. Negatywnie przyjęliśmy udział kilkudziesięciu żołnierzy indyjskich w manewrach Zapad. Zostało im to zakomunikowane. Stosunek Indii do rosyjskiej agresji na Ukrainę jest odmienny niż stosunek Polski i całej Unii Europejskiej. Dlatego jest potrzebna stała refleksja, jak te stosunki dalej rozwijać.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dziękuję, panie ministrze. Otwieram dyskusję. Czy ktoś chciałby zabrać głos w tym punkcie? Nie widzę. W związku z tym stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację o posiedzeniu Rady ds. Zagranicznych, które odbędzie się 16 marca**. Bardzo dziękuję panu ministrowi Bartoszewskiemu.

Przechodzimy do pkt V, czyli dokumentu COM(2025) 743, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie strategii Unii Europejskiej w dziedzinie narkotyków. Rząd reprezentuje pan minister Czesław Mroczek, sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Bardzo proszę pana ministra o przedstawienie stanowiska.

Sekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji Czesław Mroczek:

Szanowna pani przewodnicząca, szanowni państwo, handel narkotykami stanowi globalny biznes przestępczy i poważne zagrożenie dla dobrobytu Europejczyków, a także dla bezpieczeństwa Europy jako całości. Dlatego Komisja Europejska 4 grudnia 2025 roku przedstawiła strategię Unii Europejskiej w dziedzinie narkotyków. Jest to kompleksowa odpowiedź na wyzwania w zakresie bezpieczeństwa, zdrowia, społeczeństwa i środowiska związane z handlem narkotykami.

To jest dokument cykliczny. Poprzednia strategia obejmowała lata 2021–2025. Rząd Polski wyraża pozytywne stanowisko wobec przedmiotowego komunikatu, popierając przedstawione w nim kierunki i założenia strategiczne. Chcę podkreślić, że aktywnie współpracowaliśmy w zakresie powstania tego dokumentu i odegraliśmy też ważną rolę w ramach naszej prezydencji.

Rząd Polski uznaje, że zaproponowana strategia właściwie identyfikuje kluczowe zagrożenia stojące przed Unią Europejską, w szczególności w zakresie dynamicznego rozwoju narkotyków syntetycznych, czego doświadczamy również bardzo mocno w naszym kraju.

Pozytywnie oceniamy utrzymanie zrównoważonego podejścia łączącego działania w obszarze bezpieczeństwa, zdrowia publicznego oraz polityki społecznej. Dla nas bardzo duże znaczenie ma wzmocnienie wymiaru operacyjnego polityki antynarkotykowej Unii Europejskiej, w tym lepsze wykorzystanie instrumentów takich jak Europejska Platforma Przeciwko Zagrożeniom Kryminalnym EMPACT, pogłębienie współpracy z innymi agencjami unijnymi, zwłaszcza z Europolem, Agencją Unii Europejskiej do Spraw Narkotyków.

Komunikat Komisji podkreśla także bardzo istotny aspekt śledzenia przepływów finansowych w celu zwalczania organizacji przestępczych, który jest kluczowy dla zwalczania tej przestępczości. Pozytywnie zapatrujemy się na zapowiedź wzmocnienia zdolności organów ścigania i wymiaru sprawiedliwości. Już wcześniej o tym mówiłem.

Wyrażamy pewną wątpliwość co do zwiększenia zadań Frontexu w tym zakresie. Uznajemy, że Frontex powinien być w dalszym ciągu przede wszystkim skupiony na zwalczaniu nielegalnej migracji.

W odniesieniu do propozycji działań mających na celu redukcję popytu na narkotyki wspieramy wszystkie zaproponowane kierunki działań. Rząd uznaje, że proponowana strategia stanowi właściwą odpowiedź na aktualne wyzwania zdrowotne i społeczne wynikające ze zmian na rynku narkotyków. Popieramy oczywiście działania w zakresie integracji społeczno-ekonomicznej osób w trudnej sytuacji, w tym uzależnionych od narkotyków.

Mając na uwadze powyższe, rząd Polski uznaje komunikat Komisji odnoszący się do strategii antynarkotykowej za dokument zasadny, adekwatny do skali i charakteru wyzwań oraz w pełni odpowiadający ustaleniom wypracowanym w toku prac prowadzonych na poziomie Unii Europejskiej, w których, jak powiedziałem, braliśmy czynny, a nawet wiodący udział. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję, panie ministrze. Sprawozdawcą tego dokumentu jest pani posłanka Izabela Leszczyna. Bardzo proszę.

Poseł Izabela Leszczyna (KO):

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca. Są trzy powody ustanowienia nowych ram strategicznych Unii Europejskiej w obszarze polityki antynarkotykowej. O pierwszej wspominał już pan

minister Mroczek. To jest formalny powód. Po prostu poprzednia strategia obejmowała lata 2021–2025. Natomiast kolejne powody to niestety dynamiczny rozwój narkotyków syntetycznych i nowych substancji psychoaktywnych oraz rosnąca aktywność zorganizowanych grup przestępczych, które działają w wymiarze transgranicznym i także wykorzystując nowoczesne technologie i internet. Dlatego ta strategia uwzględnia działania zarówno ograniczające podaż poprzez to wszystko, co jest kierowane przeciwko przemytowi narkotyków, jak również przewiduje działania ograniczające popyt na narkotyki poprzez szeroko rozumianą profilaktykę, w tym także edukację.

Warto dodać – chciałabym to podkreślić, choć pan minister też już zwrócił na to uwagę – że Polska brała aktywny udział w pracach nad tym dokumentem, szczególnie podczas naszej prezydencji. To było także działanie międzyresortowe. Ministerstwo, które reprezentuje pan minister, ale także Ministerstwo Zdrowia. Pewnie więcej o tym powie w kolejnym punkcie pani minister Kacperczyk. Ta strategia rzeczywiście identyfikuje kluczowe zagrożenia, które stoją przed Unią Europejską i identyfikuje je dokładnie w ten sam sposób, jak robimy to my w naszym kraju.

Kluczowy wydaje się też aspekt śledzenia przepływów finansowych organizacji przestępczych, o których strategia mówi, szczególnie jeśli chcemy ograniczać podaż narkotyków, o której mówiłam. Rzeczywiście, pojawia się Frontex i określa się jakoś jego rolę w działaniach antynarkotykowych. I rzeczywiście rząd formułuje pewne zastrzeżenie, mówiąc, że potrzebna jest dyskusja na temat przyszłości agencji w tym kontekście. Trudno się z tym nie zgodzić. Frontex ma swoje podstawowe zadanie, czyli ochrona granic zewnętrznych przed nielegalną migracją. To dla nas tu w Polsce jest szczególnie istotne.

Jeśli chodzi o redukcję popytu na narkotyki, to zaproponowane kierunki, czyli rozwój profilaktyki opartej na dowodach naukowych czy wzmocnienie systemu wczesnej interwencji, też w naszej i w mojej ocenie są szczególnie istotne.

Jeszcze pewnie warto dodać, że ten komunikat jest dokumentem o charakterze strategicznym, a więc nie rodzi bezpośrednich nowych ani zobowiązań finansowych po stronie Rzeczypospolitej Polskiej, ani nie wnosi konsekwencji legislacyjnych. W gruncie rzeczy warto będzie go rozpatrywać razem z komunikatem w sprawie planu działania Unii Europejskiej przeciwko handlowi narkotykami.

Konkludując, uważam, że należy pozytywnie ocenić komunikat Komisji Europejskiej. Jest dokumentem zasadnym, spójnym i adekwatnym do aktualnych i prognozowanych wyzwań, przed jakimi stoimy, związanych z rynkiem narkotykowym w Unii Europejskiej. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję, pani poseł. Otwieram dyskusję. Czy ktoś chciałby zabrać głos w tym punkcie? Pani posłanka Jazłowiecka.

Posel Danuta Jazłowiecka (KO):

Dziękuję bardzo, pani przewodnicząca. Panie ministrze, rzeczywiście niepokojąca jest dynamika wzrostu narkotyków syntetycznych i nowych substancji psychoaktywnych. Chciałabym zapytać, jak pan ocenia współpracę na arenie międzynarodowej, nie tylko europejskiej, ale w ogóle na arenie międzynarodowej, w kontekście zwalczania przestępczości narkotykowej? I tu chciałabym zwrócić uwagę na to, w jaki sposób systemy operacyjne są zintegrowane, by rzeczywiście tę walkę skutecznie prowadzić. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Dziękuję. Nie widzę więcej zgłoszeń. Panie ministrze.

Sekretarz stanu w MSWiA Czesław Mroczek:

Proszę państwa, kilka tygodni temu polska Policja, dokładnie Centralne Biuro Śledcze Policji podało komunikat o zatrzymaniu międzynarodowej grupy przestępczej, ujęciu członków tej grupy i zatrzymaniu dużej ilości narkotyków. Bo tak jak mówiłem na samym początku, to jest biznes globalny i biznes o dużych przychodach. Polska Policja z roku na rok... Polecam statystyki, bo one pokazują skuteczność działania Policji w zakresie ciągle rosnącej liczby zatrzymywanych narkotyków, likwidowanych wytwórni tych narkotyków. To się niestety odradza i w związku z tym to jest dla nas ciągle potężne wyzwanie.

Nie byłoby sukcesów w tej działalności bez współpracy międzynarodowej. W tym zakresie oprócz instytucji, które wymieniłem, mamy regulacje europejskie, które przyjęliśmy do własnego naszego porządku prawnego, dotyczące wymiany informacji między instytucjami ścigania państw

Unii Europejskiej i państwami trzecimi. To jest system bardzo sprawny, w którym określa się wręcz godziny przekazywania informacji z państw członkowskich Unii, z państw trzecich, które współpracują, które weszły do tego systemu. Bez tej wymiany informacji nie byłoby możliwe skuteczne zwalczanie przestępczości w wymiarze międzynarodowym.

Dlatego dla nas jest też ważna platforma EMPACT jako grono ekspertów pracujących nad wypracowaniem konkretnych metod działania. W zakresie narkotyków działa taki zespół. Polska policja uczestniczy aktywnie w pracach EMPACT-u. Jesteśmy z tego bardzo zadowoleni. I oczywiście instytucjonalnie Europol. Tak jak powiedziała pani poseł, minister Leszczyna, niezwykle ważne z punktu widzenia metod działania są tu: rosnący obrót w sieci, internet i nowe metody płatności, czyli kryptowaluty. To się pojawia w zasadzie już w każdym rodzaju przestępczości zorganizowanej. Dziękuję bardzo.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję. Zakończyliśmy dyskusję. Stwierdzam, że **Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2025) 743 wersja ostateczna i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.**

Przechodzimy do pkt VI. Dokument COM(2025) 745, Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów w sprawie wprowadzenia unijnego planu zapobiegania, gotowości i reagowania na wypadek kryzysów zdrowotnych. Bardzo proszę panią minister Katarzynę Kacperczyk, podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia, o przedstawienie stanowiska.

Podsekretarz stanu w Ministerstwie Zdrowia Katarzyna Kacperczyk:

Bardzo serdecznie dziękuję. Szanowna pani przewodnicząca, Wysoka Komisjo, mam przyjemność przedstawić stanowisko rządu do komunikatu Komisji Europejskiej w sprawie wprowadzenia unijnego planu zapobiegania, gotowości i reagowania na wypadek kryzysów zdrowotnych. Na początku chcę podkreślić, że rząd Rzeczypospolitej Polskiej przychylnie ocenia wszelkie działania w zakresie zapobiegania, gotowości i reagowania na wypadek kryzysów zdrowotnych. Działania te mają na celu zaangażowanie państw członkowskich i unijnych instytucji w budowanie odporności na wszystkich poziomach i we wszystkich sektorach. Te działania stanowią integralną część unijnych ram bezpieczeństwa zdrowotnego.

Tak jak już podkreśliła pani minister Leszczyna, w czasie polskiej prezydencji szeroko pojmowane kwestie bezpieczeństwa zdrowotnego były jednym z filarów. Jak państwo pamiętają, bezpieczeństwo zdrowotne w czasie polskiej prezydencji stało się jednym z siedmiu filarów bezpieczeństwa. Również kwestia bezpieczeństwa zdrowotnego na stałe została wprowadzona do agendy unijnej, również w kontekście bezpieczeństwa zdrowia publicznego, ale też bezpieczeństwa lekowego.

Jeżeli chodzi o sam komunikat, podstawą wprowadzenia unijnego planu, który jest zawarty w tym komunikacie, jest rozporządzenie 2022/2371 w sprawie poważnych transgranicznych zagrożeń dla zdrowia. W tym rozporządzeniu Komisja została zobowiązana do opracowania unijnego planu zapobiegania, gotowości i reagowania. Ten plan należy też czytać i analizować w kontekście tego rozporządzenia i przede wszystkim w kontekście transgranicznych zagrożeń dla zdrowia.

Zgodnie z założeniami, omawiany dokument ma charakter techniczny i określa rozwiązania operacyjne, które mogą ułatwić skoordynowanie i współpracę w zakresie reagowania na poważne transgraniczne zagrożenia na poziomie Unii Europejskiej i krajów Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego.

Co też ważne, dokument ten w sposób uporządkowany, logiczny i systemowy integruje w system koordynacji i współpracy unijne instytucje i agendy: Europejską Agencję Leków, HERA, ECDC i te unijne agendy, które do tej pory zajmowały się bezpieczeństwem zdrowotnym i reagowaniem w sytuacjach kryzysowych. Takie szersze podejście do bezpieczeństwa zdrowotnego w ramach Unii Europejskiej jest też odzwierciedlone i widoczne w określeniu w tym komunikacie zakresu kryzysów. Plan unijny obejmuje szerokie kryzysy, czyli też te zagrożenia pochodzenia biologicznego, chemicznego, środowiskowego i również te zagrożenia dla zdrowia, których pochodzenie trudno się określa.

Plan zakłada cztery etapy zarządzania kryzysowego w obszarze zdrowia. Pierwszy, czyli zapobieganie potencjalnym zagrożeniom i wzmocnienie gotowości. Tutaj definiowane są te założenia, które wpisują się w etap przed wystąpieniem danego zagrożenia. Drugi etap to jest

wykrywanie i ocena zagrożeń dla zdrowia. Tu też określane są zadania dla poszczególnych agend unijnych w zakresie kontroli występowania i wykrywania zagrożeń dla zdrowia. Trzecim etapem jest reagowanie na kryzys zdrowotny, czyli działania instytucji unijnych, ale przede wszystkim też państw członkowskich po wystąpieniu kryzysu zdrowotnego. I czwarty obszar, czwarty etap zarządzania kryzysowego, który definiowany jest w komunikacie, to jest odbudowa po kryzysie i wyciąganie wniosków.

Warto też wspomnieć, że w komunikacie Komisja pokusiła się o zdefiniowanie całej architektury współpracy państw członkowskich, instytucji unijnych i agend unijnych. Wprowadzone tu są dwie instytucje koordynacyjne, platformy koordynacyjne. To jest Komitet do Spraw Bezpieczeństwa Zdrowotnego, gdzie państwa członkowskie omawiają działania i zagrożenia polityki zdrowotnej, ale też rada, która konstytuuje się w przypadku wystąpienia kryzysu zdrowotnego. I to jest ta rada, w ramach której państwa członkowskie, Komisja Europejska, ale też wszystkie agendy, o których wspominałam, czyli EMA, ECDC, HERA i inne też mogą omawiać, jakie działania powinny być podjęte po wystąpieniu kryzysu.

Warto też podkreślić – na co w stanowisku rządu też zwracaliśmy uwagę – że komunikat ten musi być spójny z innymi działaniami, które obecnie są podejmowane na forum Unii Europejskiej, dotyczącymi szerszego wymiaru zarządzania kryzysowego. Szczególnie wskazujemy na Unijny Mechanizm Ochrony Ludności, czyli UMOL. Jak państwo wiecie, korzystaliśmy z tego mechanizmu w czasie pandemii COVID-19, ale też w czasie powodzi. Dlatego uważamy, że wszystkie działania przewidziane w tym komunikacie muszą być też spójne z innymi instrumentami i mechanizmami, które obecnie funkcjonują, a także z tymi, które obecnie są reformowane czy zmieniane.

Rząd pozytywnie ocenia działania na szczeblu unijnym zmierzające do wzmocnienia bezpieczeństwa łańcuchów dostaw szczepionek, rozwoju zdolności produkcyjnych na terytorium Unii Europejskiej oraz współpracy wspólnych mechanizmów monitorujących. Dostrzegamy też potrzebę zachowania pewnego zakresu elastyczności działań krajowych w sytuacjach kryzysowych oraz unikania nadmiernej centralizacji decyzji w różnych obszarach dotyczących bezpieczeństwa zdrowotnego. Wskazujemy, że komunikat Komisji ma charakter uzupełniający do działań podejmowanych przez państwa członkowskie na szczeblu krajowym. Mechanizmy unijne, a szczególnie agendy unijne, które mają określone zadania i kompetencje, powinny wspierać państwa członkowskie Unii Europejskiej. W tych działaniach powinny mieć również na względzie różnice organizacyjno-prawne w nich istniejące. Bardzo serdecznie dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję pani Minister. Sprawozdawcą do tego dokumentu jest pani poseł Anna Kwiecień. Bardzo proszę.

Posel Anna Kwiecień (PiS):

Bardzo dziękuję, pani przewodnicząca. Wysoka Komisjo, celem omawianego dokumentu jest wzmocnienie odporności Unii Europejskiej poprzez uporządkowanie systemu zarządzania kryzysowego, rozwój narzędzi koordynacji na poziomie Unii Europejskiej oraz wsparcie państw członkowskich w dostosowaniu ich krajowych planów do wspólnych ram działania. Plan ma charakter operacyjnego przewodnika dla administracji publicznej, instytucji unijnych oraz partnerów międzynarodowych. Obejmuje szeroki katalog możliwych zagrożeń, od epidemii, pandemii, przez zagrożenia biologiczne, chemiczne, środowiskowe, aż po sytuacje nadzwyczajne związane z konfliktami zbrojnymi lub innymi zdarzeniami o charakterze międzynarodowym.

Jako że dokument pokazuje wszystkie rodzaje zagrożeń, to w swojej koncepcji zakłada zaangażowanie całej administracji publicznej oraz społeczeństwa. W praktyce oznacza to konieczność skoordynowania nie tylko instytucji ochrony zdrowia, ale także administracji publicznej, służb odpowiedzialnych za bezpieczeństwo sektora prywatnego oraz organizacji społecznych.

Plan obejmuje, tak jak już tu pani minister mówiła, cztery etapy zarządzania kryzysowego. Nie będę tego powtarzała. Natomiast w realizacji tych działań kluczową rolę mają odgrywać Europejskie Centrum do Spraw Zapobiegania Chorób, Europejska Agencja Leków oraz Urząd do Spraw Gotowości Reagowania na Stany Zagrożenia.

Co do zasady, inicjatywa Komisji zasługuje raczej na pozytywną ocenę, ponieważ doświadczenia ostatnich lat pokazały, że zagrożenia zdrowotne mogą bardzo szybko przybierać charakter ogólnoświatowy, nie tylko europejski. Pandemia COVID-19 pokazała wyraźnie, że brak koordynacji działań pomiędzy państwami może prowadzić do poważnych zakłóceń w funkcjonowaniu

systemów ochrony zdrowia, problemów z dostępem do leków czy sprzętu medycznego oraz znaczących strat społecznych i gospodarczych.

Ale jednocześnie przedstawiony plan budzi pewne wątpliwości i chciałabym się nimi podzielić, choć, tak jak powiedziałam, wnioskuję o poparcie tego dokumentu. Chciałabym się podzielić pewnymi krytycznymi uwagami. Po pierwsze, dokument koncentruje się przede wszystkim na tworzeniu nowych ram koordynacyjnych i mechanizmów planowania, natomiast w znacznie mniejszym stopniu odnosi się do realnych różnic w potencjale systemów ochrony zdrowia w państwach członkowskich. Tymczasem pandemia pokazała, że zdolność reagowania na kryzys zdrowotny jest w dużej mierze uzależniona od poziomu finansowania ochrony zdrowia, liczby personelu medycznego w każdym państwie oraz dostępności infrastruktury medycznej. Bez wzmocnienia tych podstawowych elementów nawet najlepiej zaprojektowane mechanizmy koordynacyjne mogą się okazać niewystarczające. Będą tylko pobożnymi życzeniami przelanymi na papier.

Po drugie, istotnym wyzwaniem pozostaje kwestia równowagi pomiędzy koordynacją na poziomie europejskim a kompetencjami państw członkowskich. Ochrona zdrowia pozostaje w znacznej mierze domeną krajową, dlatego nowe mechanizmy powinny przede wszystkim wspierać współpracę i wymianę informacji, a nie prowadzić do nadmiernej centralizacji decyzji na poziomie unijnym. Warto również zwrócić uwagę na ryzyko rozbudowy kolejnych struktur instytucjonalnych. W ostatnich latach powstało już wiele nowych narzędzi i instytucji związanych z bezpieczeństwem zdrowotnym w Unii Europejskiej.

Przypomnę tylko, że dzisiaj Unia Europejska zatrudnia 60 000 urzędników. Nie tak dawno pojawił się komunikat, że Unia planuje zatrudnić kolejnych 2 500 urzędników. Zwracam uwagę, że dziewięć państw jednoznacznie sprzeciwia się tej decyzji. Czyli nadmierna biurokracja też nie sprzyja, że tak powiem, zaufaniu w odniesieniu do instytucji.

Kolejną istotną kwestią jest właśnie to zaufanie społeczne, skuteczne zarządzanie kryzysami zdrowotnymi. Nie zależy ono wyłącznie od procedur i struktur administracyjnych. W równym stopniu zależy ono od poziomu zaufania obywateli do instytucji publicznych, jak i od jakości komunikacji w sytuacjach kryzysowych. Myślę, że po pandemii to zaufanie, szczególnie w odniesieniu niestety do instytucji unijnych, zostało bardzo mocno nadwyżężone. Przypomnę tylko nierozliczoną aferę z panią przewodniczącą von der Leyen. Do dnia dzisiejszego kwestia telefonów i zakupu szczepionek budzi ogromne emocje wśród obywateli Unii Europejskiej, wśród na przykład Polaków w różnego rodzaju dyskusjach.

Podsumowując, komunikat Komisji Europejskiej stanowi próbę wzmocnienia europejskiego systemu reagowania na poważne transgraniczne zagrożenia zdrowia, zwiększenie koordynacji, rozwój systemów monitorowania i zagrożeń oraz wzmocnienia odporności łańcuchów dostaw leków i wyrobów medycznych. To działanie, szczególnie powrót produkcji leków do Europy – zdajemy sobie z tego sprawę i właściwie od pięciu lat niewiele się w tej sprawie zrobiło – uważam, że to jest kluczowa rzecz. Samowystarczalność Unii Europejskiej w zakresie produkcji leków. Jednocześnie należy pamiętać, że skuteczność tych rozwiązań będzie zależała przede wszystkim od ich praktycznego wdrożenia, od zapewnienia odpowiednich zasobów finansowych oraz od zachowania właściwej równowagi pomiędzy działaniami na poziomie europejskim a kompetencjami państw członkowskich. Dlatego w dalszych pracach nad wdrażaniem tego planu kluczowe będzie nie tylko tworzenie nowych strategii, ale przede wszystkim zapewnienie ich realnej skuteczności poprzez finansowanie oraz dopasowanie do różnorodnych systemów ochrony zdrowia funkcjonujących w poszczególnych państwach członkowskich. Dziękuję.

Przewodnicząca poseł Agnieszka Pomaska (KO):

Bardzo dziękuję, pani poseł, za tak zwięzłą informację. Czy ktoś jeszcze chciałby zabrać głos? Nie widzę. Bardzo dziękuję. **Komisja przyjęła do wiadomości informację rządu na temat dokumentu o sygnaturze COM(2025) 745 wersja ostateczna i odnoszącego się do niego stanowiska rządu.**

Informuję, że na tym porządek dzienny został wyczerpany. Zamykam posiedzenie Komisji.